

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Martiny Kůchlerové Ph.D., ve věci

žalobce: **Top Dynamic, s. r. o.**, IČ: 03691063
se sídlem Štikov XB, Nová Paka
zastoupena JUDr. Josefem Moravcem, advokátem PPS advokáti, s. r. o.
se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. XB. 2022, čj. KUKHK-15XB53/UP/2022-10(JH)

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. XB. 2022, čj. KUKHK-15XB53/UP/2022-10(JH), se zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11.22XB Kč do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný k odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka (dále také jen „správní orgán I. stupně“ nebo „stavební úřad“) ze dne

12. 4. 2022, čj. MUNP/2022/6260/SÚ/KŠ, sp. zn. 2021/17531/SÚ/KŠ, změnil výrok tohoto rozhodnutí pouze tak, že změnil ustanovení, na základě kterého byla žádost žalobce o dodatečné povolení stavby zamítnuta, konkrétně namísto § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), uvedl § 149 odst. 6 téhož zákona. Ve zbývajících částech nedotčených uvedenou změnou výroku rozhodnutí potvrdil.

2. Uvedeným prvoinstančním správním rozhodnutím stavební úřad rozhodl o žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby kolna, zpevněné plochy a terénní úpravy na pozemku parc. č. XA v obci Nová Paka, xx, tak, že žádost podle § 149 odst. 4 správního řádu zamítl.
3. Dále v textu všechny uváděné pozemky, příp. stavby, se nacházejí v obci Nová Paka, xx.

II. Shrnutí žalobních bodů

4. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí a jeho zrušení, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Dle jeho názoru jsou rozhodnutí obou správních orgánů v rozporu s právními předpisy, nezákonná, nesprávná a nepřezkoumatelná. Nezákonnost spočívá v jejich vydání na základě nesprávně a nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci a nesprávného právního posouzení, neboť byly nesprávně aplikovány právní normy a porušena ustanovení o řízení před správním orgánem, jež mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Řízení před správním orgánem prvního stupně i před žalovaným je rovněž postiženo podstatnými vadami, které měly vliv na správnost rozhodnutí orgánu prvního stupně i žalovaného, žalovaný se současně řádně nevypořádal s odvolacími námitkami proti rozhodnutí prvního stupně.
5. K porušení ustanovení o řízení žalobce předně namítl, že stavební úřad po podání žádosti o dodatečné povolení stavby kolna, zpevněné plochy a terénní úpravy na pozemku parc. č. XA neprovedl kontrolní prohlídku, která je však dle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), povinná. Kontrolní prohlídka po zahájení řízení o dodatečném povolení stavby však neproběhla, tedy ze strany stavebního úřadu došlo k porušení této povinnosti. V návaznosti na toto pochybení byl ze strany správních orgánů nesprávně zjištěn skutkový stav rozhodný pro posouzení věci, když stavební záměr, tj. stavba dřevěné boudy (kolny) na pozemku parc. č. XA byla posuzována ve vztahu ke stavbě čp. XB, která je součástí pozemku parc. č. XC, jako vedlejší stavba, k čemuž nicméně z hlediska přípustnosti umístění předmětné stavby na pozemku parc. č. XA není žádného důvodu, a to i bez zohlednění toho, že žalobce je v daném místě vlastníkem i pozemku parc. č. XD (zahrada), parc. č. XE (trvalý travní porost), parc. č. XF (trvalý travní porost) a parc. č. XG (trvalý travní porost), tedy ploch zemědělských, pro jejichž údržbu má předmětná stavba sloužit. Žalobce upozornil, že tyto vady řízení namítal již ve svém odvolání. Žalovaný se však s touto námitkou žalobce žádným způsobem ve svém rozhodnutí nevypořádal, čímž zatížil své rozhodnutí rovněž nepřezkoumatelností.
6. V dalším žalobním bodě žalobce namítal nesprávnost a nepřezkoumatelnost závazného stanoviska pro nedostatek důvodů. Uvedl, že podmínky pro využití ploch xx jsou stanoveny v územním plánu města Nová Paka, podle kterého se pozemek parc. č. XA

nachází v ploše s funkčním využitím „Plochy zemědělské - plochy zemědělské (NZ)“, na kterých je pak dále stanoveno hlavní využití, přípustné využití (zde mimo jiné - stavby a zařízení technické vybavenosti včetně přečerpávacích stanic, vrtů a studní a stanic nadzemního nebo podzemního vedení, pokud v jednotlivých případech nejde o plochu větší než 55 m²), nepřípustné využití, podmíněně přípustné využití (zde mimo jiné drobné stavby pro údržbu ploch zemědělských) a stanoveny podmínky využití.

7. Dle žalobce je možné kolnu a zpevněnou plochu okolo kolny považovat za drobnou stavbu pro údržbu ploch zemědělských, případně rovněž za stavbu a zařízení technické vybavenosti. K tomu rozvedl podrobnou argumentaci s tím, že závěry uvedené v závazném stanovisku KÚ KHK považuje za zcela nesprávné a za nepřezkoumatelné.
8. Ve třetím žalobním bodě žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného s tím, že jeho odůvodnění je z hlediska nároků kladených na odůvodnění jakéhokoliv správního rozhodnutí zcela nedostatečné a nepřezkoumatelné. V podstatě obsahuje pouze zkopírované závěry závazného stanoviska Krajského úřadu KHK ze dne 12. 7. 2022, čj. KUKHK-18937/UP/2022, které potvrdilo závěry závazného stanoviska orgánu územního plánování stavebního úřadu ze dne 23. 3. 2022, čj. MUNP/2022/3558/RO/MŠ, sp. zn. MUNSPZ/2022/3558/RO/MŠ, tedy při rozhodování žalovaný nepoužil vlastní úvahy a s ostatními námitkami žalobce se žádným způsobem nevypřádal.
9. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného dle žalobce nelze vůbec dovodit, na základě jakých konkrétních podkladů a skutečností byl učiněn závěr o tom, že stavby dle žádosti jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací města a že stavební záměr je v daném místě nepřipustný.
10. Žalobce uzavřel, že žalovaný i správní orgán prvního stupně rozhodli nesprávně a v rozporu s právními předpisy, neboť vycházeli ze závazných stanovisek, která jsou nesprávná a nepřezkoumatelná, neprováděli další dokazování a neprovedli ani kontrolní prohlídku na místě. Žalovaný se pak ani nevypořádal s námitkou, že se v řízení o dodatečném povolení stavby nekonala prohlídka na místě a že stavby umístěné na pozemku parc. č. XA byly v závazném stanovisku hodnoceny pouze jako celek, nikoliv jako tři samostatné stavby, ačkoliv žádost o dodatečné povolení stavby se týká kolny, zpevněné plochy a terénních úprav, tedy bylo nezbytné rozhodnout o každé stavbě jednotlivě. Žalovaný se ve svém rozhodnutí též nijak nevypořádal ani s námitkou týkající se nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí.
11. Závěrem žalobce namítl, že z výroku rozhodnutí žalovaného není ani patrné, jak bylo naloženo s jeho odvoláním, neboť ve výroku není uvedeno, jakým způsobem bylo o odvolání rozhodnuto. Rozhodnutí žalovaného je tedy nepřezkoumatelné i pro nesrozumitelnost.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního

řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 s. ř. s. a po prostudování předloženého správního spisu dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu shledal důvodnou.

14. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že stavební úřad dne 12. 10. 2021 v rámci kontrolní prohlídky ve věci stavebních úprav rodinného domu Nová Paka - Štikov čp. XB (viz protokol o kontrolní prohlídce ze dne 12. 10. 2021) zjistil, že došlo k úpravám na pozemku parc. č. XA a k umístění stavby a že v archivu stavebního úřadu nebylo dohledáno povolení či jiné opatření na tyto stavební práce na předmětném pozemku. Proto oznámil opatřením ze dne 22. 10. 2021, čj. MUNP/2021/16312/SÚ/KŠ, zahájení řízení z moci úřední o nařízení odstranění stavby podle ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona. V tomto oznámení stavební úřad vlastníka poučil o možnosti podat žádost o dodatečné povolení stavby.
15. Žádost o dodatečné povolení výše uvedené stavby podal žalobce dne 9. 11. 2021. Stavební úřad jej následně výzvou ze dne 11. 11. 2021, čj. MUNP/2021/17693/SÚ/KŠ, vyzval, aby doplnil žádost o podklady dle ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona, které budou splňovat požadavky ustanovení § 129 odst. 3 písm. a), b) a c) stavebního zákona a prováděcích vyhlášek ke stavebnímu zákonu, k tomu mu stanovil lhůtu a řízení o nařízení odstranění předmětné stavby do doby pravomocně ukončeného řízení o dodatečném povolení stavby přerušil.
16. Žalobce následně předložil zjednodušenou dokumentaci stavby. Stavební úřad požádal úřad územního plánování městského úřadu o vydání závazného stanoviska z hlediska územně plánovací dokumentace a cílů a úkolů územního plánování. Úřad územního plánování stavební záměr stavby „Kolna, zpevněné plochy a terénní úpravy“ na pozemku parc. č. XA v xx posoudil a v závazném stanovisku ze dne 23. 3. 2022, čj. MUNP/2022/3558/RO/MŠ, konstatoval, že záměr je nepřípustný.
17. Stavební úřad po obdržení zmíněného nesouhlasného závazného stanoviska svým rozhodnutím ze dne 12. 4. 2022, čj. MUNP/2022/6260/SÚ/KŠ, sp. zn. 2021/17531/SÚ/KŠ, žádost o dodatečné povolení stavby „kolna, zpevněné plochy a terénní úpravy“ na pozemku parc. č. XA v xx zamítl.
18. Proti uvedenému rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12. 4. 2022, čj. MUNP/2022/6260/SÚ/KŠ, sp. zn. 2021/17531/SÚ/KŠ, podal žalobce odvolání, které směřovalo i proti obsahu nesouhlasného závazného stanoviska.
19. Žalovaný jako odvolací orgán si proto vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska a současně jej požádal o vyjádření k podaným námitkám. Tímto nadřízeným orgánem byl v tomto případě odbor územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, který vydal své závazné stanovisko dne 12. 7. 2022 pod čj. KUKHK-18937/UP/2022 (Sl), jímž nesouhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování potvrdil.
20. Žalovaný jako odvolací orgán proto následně rozhodl o odvolání žalobce žalobou napadeným rozhodnutím tak, jak je uvedeno shora s tím, že závazné stanovisko nadřízeného orgánu územního plánování ze dne 12. 7. 2022 učinil obsahem svého rozhodnutí. Současně uvedl, že odvolací námitky žalobce směřovaly do obsahu

nesouhlasného závazného stanoviska úřadu územního plánování a že s nimi se nadřízený orgán územního plánování vypořádal ve svém závazném stanovisku.

21. Krajský soud posoudil žalobu v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou, kterou je správní soudnictví ovládáno, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 71 odst. 1 a 2 a § 75 odst. 1 s. ř. s.)
22. Předně žalobce namítl porušení ustanovení o řízení. Konkrétně namítl, že stavební úřad po podání žádosti o dodatečné povolení stavby „kolna, zpevněné plochy a terénní úpravy“ na pozemku parc. č. XA neprovedl kontrolní prohlídku a v návaznosti na to pak byl nesprávně zjištěn skutkový stav rozhodný pro posouzení věci, když stavební záměr na pozemku parc. č. XA byl posuzován ve vztahu ke stavbě čp. XB jako vedlejší stavba, k čemuž nebyl žádný důvod. A dále, že se žalovaný s touto námitkou žádným způsobem ve svém rozhodnutí nevypořádal.
23. Nutno konstatovat, že z ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu vyplývá, že v odůvodnění rozhodnutí o odvolání musí být mimo jiné uvedeny úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení. V návaznosti na to pak z ustanovení upravujících postup odvolacího správního orgánu (§ 89 a násl. správního řádu) plyne, že odvolací orgán přezkoumá napadené rozhodnutí vždy v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Dle setrvalé judikatury Ústavního soudu je jedním z principů, představujících součást práva na řádný proces, jakož i pojmu právního státu (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, čl. 1 Ústavy) a vylučujícím libovůli při rozhodování, i povinnost rozhodnutí odůvodnit, a to ať jde o rozhodnutí soudu nebo o rozhodnutí správního orgánu.
24. Problematikou řádného odůvodnění rozhodnutí správního orgánu se opakovaně zabývala soudní judikatura, podle které je nezbytné, aby se správní orgán v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení takovým způsobem, aby z odůvodnění jeho rozhodnutí bylo možno dovodit, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, čj. 9 As 71/2008-109; všechna v tomto rozsudku citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), v opačném případě může své rozhodnutí zatížit nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.). Právě dostatečná přesvědčivost vydaného správního rozhodnutí je jedna z jeho nejdůležitějších vlastností. Proto je nezbytné, aby z odůvodnění každého rozhodnutí dostatečně vyplynuly úvahy, jimiž se správní orgán při jeho vydání řídil, neboť jedině tak lze spolehlivě doložit správnost a tedy i zákonnost postupu správního orgánu (srov. závěry shora zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 9 As 71/2008-109). Požadavek na důsledné odůvodnění vynikne o to víc v odvolacím řízení, kde zákon výslovně předpokládá, že správní orgán bude přezkoumávat námitky účastníka uvedené v odvolání (§ 89 odst. 2 správního řádu).
25. Z ustálené judikatury pak lze jednoznačně dovodit, že není-li z odůvodnění rozhodnutí zřejmé, proč správní orgán nepovažoval za důvodnou argumentaci účastníka řízení v odvolání a proč odvolací námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

26. Pokud tedy žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutí a odvolání žalobce nevyhověl, bylo jeho povinností v odůvodnění rozhodnutí řádně reagovat na veškeré uplatněné odvolací námitky a vysvětlit, proč je považuje za liché, mylné či vyvrácené. Této povinnosti však žalovaný nedostál, neboť se vůbec nezabýval odvolací námitkou, že stavební úřad po podání žádosti o dodatečné povolení stavby v předmětné věci neprovedl kontrolní prohlídku, a zcela pominul se k ní nevyjádřit. Již z tohoto důvodu je nutno rozhodnutí označit za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
27. Žalobce přitom se samotným neprovedením ohledání na místě spojuje i námitku nesprávně zjištěného skutkového stavu a správním orgánům vytýká, že stavební záměr na pozemku parc. č. XA posuzovaly nesprávně ve vztahu ke stavbě čp. XB jako vedlejší stavbu.
28. Podle ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona přitom platí, že „*stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; **ohledání na místě je povinné.*** (...)“ (poznámka: zvýraznění provedl krajský soud).
29. Z uvedeného vyplývá, že v řízení o dodatečném povolení stavby je zvlášť (výslovně) předepsána povinnost stavebního úřadu provést ohledání na místě. Ohledání na místě je tedy obligatorní, přičemž citované ustanovení ze své podstaty vylučuje aplikaci § 112 odst. 2 stavebního zákona, které zakotvuje podmínky, za kterých lze od provedení ohledání na místě upustit.
30. Ve správním spise je sice založen protokol o kontrolní prohlídce ze dne 12. 10. 2021 (a o kontrolní prohlídce konané ještě rok před tím dne 16. 10. 2020), avšak obě prohlídky byly provedeny ve věci stavebních úprav rodinného domu Nová Paka - Štikov čp. XB s odkazem na § 133 a § 134 stavebního zákona. Právě při kontrolní prohlídce dne 12. 10. 2021 stavební úřad současně zjistil, že došlo k úpravám na pozemku parc. č. XA a k umístění stavby a následně oznámením ze dne 22. 10. 2021 zahájil řízení o odstranění stavby „kolna, zpevněné plochy a terénní úpravy“ na pozemku parc. č. XA. Až na základě žádosti žalobce ze dne 9. 11. 2021 bylo zahájeno řízení o dodatečném povolení uvedené stavby. Poté již žádné ohledání na místě neproběhlo. S ohledem na shora uvedenou právní úpravu to krajský soud považuje za postup nesprávný a nezákonný.
31. V řízení o dodatečném povolení stavby tedy stavební úřad ohledání na místě, které je povinné, neprovedl. Nejen, že se žalovaný touto odvolací námitkou opomněl zabývat, ale i samotný postup spočívající v neprovedení ohledání na místě po zahájení řízení o dodatečném povolení uvedené stavby je nutno označit za nezákonný.
32. S ohledem na shora uvedené proto krajský soud musel napadené rozhodnutí bez nařízení jednání zrušit z důvodu uvedeného v § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. spočívajícího v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, i z důvodu uvedeného v § 76 odst. 1

písm. c) s. ř. s. spočívajícího v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

33. Nad rámec uvedeného krajský soud uvádí, že závěry závazného stanoviska nadřízeného orgánu územního plánování lze zajisté v rozhodnutí o odvolání citovat (i doslova), avšak je nezbytné současně vypořádat i všechny odvolací námitky účastníka proti těmto závěrům, pokud v samotném závazném stanovisku odpovědi na ně obsaženy nejsou. K tomu je třeba přistupovat pečlivě a je nutno dbát na to, aby všechny námitky proti stanovisku vznesené byly řádně vypořádány, neboť odvolací orgán je povinen přezkoumat napadené rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání (viz shora).
34. Námitka směřující proti formulaci výroku rozhodnutí žalovaného je za dané situace již rovněž bezpředmětná, neboť krajský soud rozhodnutí zrušil. Proto pouze na okraj krajský soud uvádí, že pokud je ve výroku rozhodnutí při částečné drobné změně prvostupňového výroku uvedeno, že ve zbývajících částech nedotčených změnou se prvostupňové rozhodnutí potvrzuje, a není výslovně současně uvedeno, že se odvolání zamítá, nečiní to samo o sobě rozhodnutí nepřezkoumatelným nebo nesrozumitelným, neboť je to bez jakýchkoliv pochyb zřejmé z kontextu odůvodnění rozhodnutí. Ostatně, jak vyplývá z obšírné žalobní argumentace proti závěrům uvedeným v rozhodnutí, ani pro žalobce nebyla formulace výroku nijak nesrozumitelná.
35. Pokud jde o ostatní námitky, krajský soud se jimi nezabýval, neboť by to bylo v danou chvíli předčasné.

V. Závěr a náklady řízení

36. S ohledem na shora uvedené krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 1, 4 a 5 s. ř. s.).
37. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč. Dále mu přiznal náhradu nákladů právní služby poskytnuté advokátem za 2 úkony po 3.100 Kč (tj. převzetí a příprava zastoupení, sepsání žalobního návrhu) a paušální náhradu hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon právní služby (§ 9 odst. 3 písm. f/ a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Navýšení odměny zástupce žalobce jako spolčeníka advokátní kanceláře registrované jako plátce DPH činí 1428 Kč (§ 14a advokátního tarifu).
38. Krajský soud uložil takto vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupce žalobce, neboť jde o advokáta (§ 64 s. ř. s., § 137 odst. 3, § 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 9. února 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu